

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sk/34/2018
Identifikačné číslo spisu: 6017200562
Dátum vydania rozhodnutia: 21.08.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Adamcová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:6017200562.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Adamcovej a členiek senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a JUDr. Violy Takáčovej, PhD., v právnej veci žalobkyne: I. C., nar. XX. U. XXXX, bytom D.. K. E./XXX, K. proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom 29. augusta 8-10, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Generálneho riaditeľa Sociálnej poisťovne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 14. augusta 2017, o kasačnej sťažnosti žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 21. júna 2018, č. k. 20Sa/30/2017-43, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 21. júna 2018, č. k. 20Sa/30/2017-43, z a m i e t a .

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Konanie pred správnym súdom

1. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“ alebo „správny súd“) právoplatným rozsudkom č. k. 20Sa/30/2017-43 zo dňa 21. júna 2018 postupom podľa ustanovenia § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania a zrušenia rozhodnutia Generálneho riaditeľa Sociálnej poisťovne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 14. augusta 2017 (ďalej len „rozhodnutie žalovanej“), ktorým bolo jej odvolanie zamietnuté a potvrdené bolo prvostupňové rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 17. marca 2017 o zamietnutí žiadosti žalobkyne o invalidný dôchodok zo dňa 24. februára 2017 s poukazom na § 70 ods. 1 a § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 461/2003 Z.z.“) a na skutočnosť, že podľa posudku posudkového lekára sociálneho poistenia pobočky Sociálnej poisťovne Veľký Krtíš zo dňa 24. februára 2017 žalobkyňa nie je invalidná, lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Miera poklesu

schopnosti žalobkyne vykonávať zárobkovú činnosť v percentách bola určená na 25 %.

2. V odôvodnení rozsudku správny súd uviedol, že žalobkyňa sa domáhala preskúmania rozhodnutia žalovanej z dôvodu nesúhlasu s týmto rozhodnutím, pretože podľa jej názoru nárok na invalidný dôchodok spĺňa, čo vyplýva z lekárskej prepúšťacej správy zo dňa 21. júla 2017.

3. Správny súd preskúmal napadnuté rozhodnutie a konanie, ktoré mu predchádzalo v celom rozsahu v zmysle § 134 ods. 1, písm. d) SSP s tým, že po preskúmaní správneho spisu nezistil žiadnu chybu v procesnom postupe na strane prvostupňového a druhostupňového správneho orgánu a po preskúmaní obsahu napadnutého rozhodnutia ako aj rozhodnutia, ktoré mu predchádzalo, nezistil žiadne porušenie zákona. Žalovaná napadnuté rozhodnutie dostatočne, jasne a zrozumiteľne odôvodnila. Vysvetlila žalobkyni, že určitú mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť patrí do kompetencie posudkového lekára sociálnej poisťovne podľa § 153 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z.z., pričom takúto kompetenciu žiadny iný lekár nemá.

4. Správny súd uviedol, že právne významné sú v lekárskejších nálezoch obsiahnuté objektívne zistenia odborného lekára a nie jeho hodnotenie miery poklesu pracovnej schopnosti pacienta. Žalovaná zobrala do úvahy všetky lekárske správy predložené žalobkyňou a uviedla, aký objektívny stav bol z nich zistený. Konštatovala, že pre stanovenie miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je rozhodujúcim zdravotným postihnutím žalobkyne emočne nestabilná osobnosť - impulzívny typ, na liečbe s dosiahnutím kompenzovaného stavu, čomu zodpovedá miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 25 %. Žalovaná tiež v odôvodnení poukázala na to, že podľa prepúšťacej správy, na ktorú poukazuje žalobkyňa v žalobe, bola prepustená v stave uspokojivej kompenzácie a psychologický nález bol nezmenený. Zdôraznila, že dosiahnuté IQ 78 nezodpovedá ľahkej mentálnej retardácii, u ktorej je pásmo 50-69. Posudkový lekár vypracoval lekársky posudok aj na základe vlastného vyšetrenia.

5. Žalovaná vyhodnotila všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti, to znamená aj všetky žalobkyňou predkladané lekárske správy aj vyšetrenie vykonané posudkovým lekárom a jeho určenie miery poklesu schopnosti zárobkovej činnosti. Súd po preskúmaní týchto listín nezistil rozpor medzi ich obsahom a prijatými závermi. Nezistil ani žiadnu odchýlku od princípov logického uvažovania, pri úvahách, ktoré boli použité pri hodnotení odborných lekárskejších názorov. Uviedol, že je nesporné, že žalobkyňa trpí zdravotným postihnutím, ktoré sa zaraďuje medzi duševné poruchy a poruchy správania, poruchy osobnosti, stredne ťažké narušenie osobnosti s miernym obmedzením výkonnosti organizmu podľa kapitoly V., položka 5, písm. a) prílohy č. 4 k zákonu č. 461/2003 Z. z. Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v dôsledku tohto zdravotného postihnutia však nedosahuje 40 %, čo je podmienkou v zmysle § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z., aby bolo možné posúdiť žalobkyňu ako invalidnú. Na základe uvedeného správny súd žalobu podľa § 190 SSP zamietol.

6. O trovách konania správny súd rozhodol podľa § 167 SSP, podľa ktorého má právo na náhradu trov konania len ten účastník, ktorý bol v konaní plne úspešný. Žalobkyňa v konaní úspešná nebola, preto jej súd náhradu trov konania nepriznal.

II.

Kasačná sťažnosť

7. Proti tomuto rozsudku podala žalobkyňa v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodu nesúhlasu s ním v plnom rozsahu. Ako dôvod uviedla, že správny súd jej znemožnil ako účastníkovi konania, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a tiež rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

8. Žalobkyňa poukázala na skutočnosť, že dňa 17. októbra 2017 požiadala krajský súd o vyžiadanie vyjadrenia, resp. správy z Psychiatrického oddelenia Všeobecnej nemocnice, Svet zdravia a.s. Rimavská Sobota, kde bola viackrát hospitalizovaná, avšak súd sa s uvedenou žiadosťou nezaoberal. Uvedená nemocnica sa mala vyjadriť k otázke, či je alebo nie je žalobkyňa schopná samostatne sa postarať o svoje dieťa z dôvodu, že sama nad sebou potrebuje nepretržitý dohľad zo strany niektorých členov

rodiny a to takým spôsobom, že členovia rodiny sa striedajú z obáv, aby výchova dieťaťa nebola ohrozená.

9. Vzhľadom na uvedené žalobkyňa navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

III.

Vyjadrenie žalovanej ku kasačnej sťažnosti

10. Žalovaná vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedla, že dôvody uvádzané žalobkyňou nie sú opodstatnené. Poukázala na skutočnosť, že žalobkyňa v konaní nepreukázala, že by jej zdravotný stav bol zhoršený v rozsahu odôvodňujúcom vznik invalidity.

11. Závery napadnutého rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici považovala za vecne správne a dostatočne doložené vykonaným dokazovaním, a preto navrhla, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť podľa ustanovenia § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

IV.

Posúdenie veci kasačným súdom

12. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) postupom podľa § 452 ods. 1 SSP v spojení s § 439 SSP preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a po zistení, že kasačnú sťažnosť podala sťažovateľka včas (§ 443 ods. 2 písm. a/ SSP), preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednohlasne (§ 464 v spojení s § 139 ods. 4 SSP) dospel k záveru, že kasačnej sťažnosti nemožno priznať úspech.

13. Kasačný súd rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu SR. Rozsudok bol verejne vyhlásený 21. augusta 2019 (§ 137 ods. 4 SSP v spojení s § 452 ods. 1 SSP).

14. Podľa § 438 ods. 1 SSP kasačnou sťažnosťou možno napadnúť právoplatné rozhodnutie krajského súdu.

15. Podľa § 454 SSP na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

16. Podľa § 461 SSP kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

17. Podľa § 440 ods. 1 písm. f), g) SSP kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a tým, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

18. Podľa § 190 SSP, ak správny súd po preskúmaní rozhodnutia alebo opatrenia žalovaného dospeje k záveru, že žaloba nie je dôvodná, rozsudkom ju zamietne.

19. Predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej o zamietnutí odvolania žalobkyne proti prvostupňovému rozhodnutiu, ktorým podľa § 70, § 71 zák. č. 461/2003 Z.z. bola zamietnutá jej žiadosť zo dňa 24. februára 2017 o priznanie invalidného dôchodku.

20. Podľa § 70 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. poistenec má nárok na invalidný dôchodok, ak sa stal invalidný, získal počet rokov dôchodkového poistenia uvedený v § 72 a ku dňu vzniku invalidity nespĺňa podmienky nároku na starobný dôchodok alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

21. Podľa § 71 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. poistenec je invalidný, ak pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

22. Podľa § 71 ods. 2 zák. č. 461/2003 Z.z. dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav je taký zdravotný stav, ktorý spôsobuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a ktorý má podľa poznatkov lekárskej vedy trvať dlhšie ako jeden rok.

23. Podľa § 71 ods. 3 zák. č. 461/2003 Z.z. pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje porovnaním telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti poistenca s dlhodobu nepriaznivým zdravotným stavom a telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti zdravej fyzickej osoby. Pri posudzovaní poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa neprihliada na zdravotné postihnutia, ktoré boli zohľadnené na nárok na invalidný výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu.

24. Podľa § 71 ods. 4 zák. č. 461/2003 Z.z. pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje na základe

- a) lekárskej správ a údajov zo zdravotnej dokumentácie zdravotníckeho zariadenia a zhodnotenia liečby s určením diagnostického záveru, stabilizácie ochorenia, jeho ďalšieho vývoja, ďalšej liečby a
- b) komplexných funkčných vyšetrení a ich záverov, pričom sa prihliada na zostávajúcu schopnosť vykonávať zárobkovú činnosť, zostávajúcu schopnosť prípravy na povolanie, možnosti poskytnutia pracovnej rehabilitácie alebo rekvalifikácie.

25. Podľa § 71 ods. 6 zák. č. 461/2003 Z.z. miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách sa určuje podľa druhu zdravotného postihnutia, ktoré je rozhodujúcou príčinou dlhodobu nepriaznivého zdravotného stavu, a so zreteľom na závažnosť ostatných zdravotných postihnutí.

26. Podľa § 71 ods. 7 zák. č. 461/2003 Z.z. zákona jednotlivé percentuálne miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa nesčítavajú.

27. Podľa § 71 ods. 8 zák. č. 461/2003 Z.z. mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť určenú podľa odseku 6 možno zvýšiť najviac o 10 %, ak závažnosť ostatných zdravotných postihnutí ovplyvňuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Na určenie zvýšenia hodnoty sa vychádza z predchádzajúceho výkonu zárobkovej činnosti, dosiahnutého vzdelania, skúsenosti a schopnosti rekvalifikácie. Obdobne to platí, ak pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je dôsledkom viacerých zdravotných postihnutí podmieňujúcich dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav.

28. Podľa § 153 ods. 3 písm. a) zák. č. 461/2003 Z.z. lekárska posudková činnosť dôchodkového poistenia zahŕňa posudzovanie dlhodobu nepriaznivého zdravotného stavu a poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

29. Podľa § 153 ods. 5 zák. č. 461/2003 Z.z. lekársku posudkovú činnosť podľa odseku 1 vykonáva posudkový lekár sociálneho poistenia príslušnej pobočky a posudkový lekár sociálneho poistenia ústredia (ďalej len „posudkový lekár“) a podľa odseku 2 písm. b) aj určený zamestnanec Sociálnej poisťovne za osobnej účasti poistenca alebo poškodeného.

30. Úlohou správneho súdu v predmetnej veci bolo posúdiť, či napadnuté rozhodnutie žalovanej v spojení s prvostupňovým rozhodnutím o zamietnutí žiadosti žalobkyne o priznanie invalidného dôchodku, spĺňa zákonné požiadavky na obsah rozhodnutia. Spornou otázkou medzi účastníkmi konania bola výška miery poklesu schopnosti žalobkyne vykonávať zárobkovú činnosť.

31. Z administratívneho spisu kasačný súd zistil, že žiadosť žalobkyne o priznanie invalidného dôchodku bola zamietnutá prvostupňovým rozhodnutím s poukazom na určenú mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v rozsahu 25 %, rozhodnutie ktoré žalovaný napadnutým rozhodnutím

potvrdil.

32. Z vyššie uvedeného vyplýva, že pre uznanie invalidity sa vyžaduje nielen dlhodobosť nepriaznivého zdravotného stavu, ale súčasne musí ísť o taký nepriaznivý zdravotný stav, ktorý podľa poznatkov lekárskej vedy dlhodobo spôsobuje trvalý pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v miere nad 40 %.

33. Podkladom na vypracovanie posudku o invalidite sú okrem iného závery odborných lekárskeho vyšetrení. Z odborného lekárskeho posudku musí byť zrejmé, z ktorých lekárskeho nálezov posudkovú lekár pri posudzovaní vychádzal a aké boli závery (zistenia) jednotlivých relevantných lekárskeho vyšetrení, ktoré boli podkladom posúdenia.

34. Samotný posudok o invalidite na účely § 70 zák. č. 461/2003 Z.z. <.> je potom výsledkom posúdenia dlhodobosti nepriaznivého zdravotného stavu, vrátane zvážením dlhodobosti jeho zhoršenia a opätovného zlepšenia a jeho vplyvu na schopnosť poistenca vykonávať zárobkovú činnosť, a to na základe zhrnutia a posúdenia jednotlivých nálezov odborných lekárskeho vyšetrení, zhodnotenia priebehu ochorenia pri súčasnom zohľadnení doterajších schopností, vrátane nadobudnutého vzdelania.

35. Zdravotný stav žalobkyne bol pre účely konania posúdený posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky Veľký Krtíš dňa 24. februára 2017, ktorý jej určil 25 % mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou s rozhodujúcim zdravotným postihnutím zaradeným do Kapitoly V - „Duševné choroby a poruchy správania“, pod položku 5 - poruchy osobnosti a poruchy správania, písm. a) stredne ťažké narušenie osobnosti s miernym obmedzením výkonnosti organizmu. Zdravotný stav žalobkyne bol opätovne posúdený posudkovým lekárom Sociálnej poisťovne, ústredie, ktorý v posudku zo dňa 10. augusta 2017 dospel k zhodnému záveru, že rozhodujúcim zdravotným postihnutím navrhovateľky je podľa kapitoly V, položky 5, písm. a) prílohy č. 4 k zák. č. 461/2003 Z.z. stredne ťažké narušenie osobnosti s miernym obmedzením výkonnosti organizmu. Tomuto rozhodujúcemu zdravotnému postihnutiu zodpovedá rozpätie 20 % až 30 % miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, pričom žalobkyňa bola určená 25 % miera poklesu, ktorú s poukazom na ust. § 71 ods. 8 zák. č. 461/2003 Z.z. nebolo možné o 10 % zvýšiť. Kasačný súd poukazuje na tú skutočnosť, že posudkový lekár žalovanej sa v predmetnom posudku vysporiadal aj s predloženou lekárskou prepúšťacou správou zo dňa 21. júla 2017.

36. Z lekárskeho nálezov založených v posudkovej dokumentácii nevyplýva, že by zdravotné postihnutie žalobkyne zodpovedalo vyššej miere poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Vzhľadom na to, že posudzovanie miery funkčnej poruchy je odbornou medicínskou otázkou, aj rozhodnutie súdu závisí predovšetkým na odbornom lekárskom posúdení. Súd si preto nemôže urobiť o tejto odbornej otázke vlastný úsudok. Posudok, ktorý spĺňa požiadavky úplnosti, celistvosti a presvedčivosti a ktorý sa vysporiadava so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami, býva spravidla rozhodujúcim dôkazom pre posúdenie správnosti a zákonnosti preskúmaného rozhodnutia.

37. Žalobkyňa v žiadnom podaní neuviedla konkrétne dôvody, ktoré by spochybňovali závery posudkov a nepreukázala, že trpí takým ochorením, ktoré by znižovalo jej schopnosť vykonávať zárobkovú činnosť vo väčšej miere, ako bolo stanovené posudkovými lekármi sociálneho poistenia. Aj kasačný súd považoval posudky posudkových lekárov za úplné, presvedčivé a zodpovedajúce kritériám upraveným v zák. č. 461/2003 Z.z., keďže posudkoví lekári sa vysporiadali so všetkými namietanými zdravotnými ťažkosťami žalobkyne. Pre posúdenie invalidity je rozhodujúci zdravotný stav v čase jeho posudzovania posudkovým lekárom. Nie je preto podstatné, aký je subjektívny pocit žalobkyne, či jej rodičov ani či narušenie zdravotného stavu môže v budúcnosti viesť k ďalšiemu zhoršovaniu. Kasačný súd preto dospel k záveru, že zdravotný stav žalobkyne zatiaľ nepodmieňuje viac ako 25 % mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

38. Kasačný súd považuje za potrebné dodať, že žalobkyňa má v prípade zhoršenia zdravotného stavu možnosť kedykoľvek znovu požiadať o priznanie invalidného dôchodku prostredníctvom príslušnej

pobočky Sociálnej poisťovne.

39. K námietke žalobkyne, že dňa 17. októbra 2017 požiadala krajský súd o vyžiadanie vyjadrenia, resp. správy z Psychiatrického oddelenia Všeobecnej nemocnice Svet zdravia a.s. Rimavská Sobota, kde bola viackrát hospitalizovaná - pričom z tohto vyjadrenia malo byť zrejmé, či je žalobkyňa schopná postarať sa o svoje dieťa z dôvodu, že sama nad sebou potrebuje neustály dozor - kasačný súd uvádza, že v súdnom spise je predmetná žiadosť žalobkyne založená, avšak jej obsahom je len žiadosť na vyžiadanie vyjadrenia bez uvedenia čoho sa malo toto vyjadrenie týkať, resp. na akú otázku malo dať odpoveď. Nakoľko z uvedenej žiadosti nevyplýva aké vyjadrenie mal krajský súd na základe tejto žiadosti požadovať, tak na túto žiadosť žalobkyne neprihliadol, pričom krajský súd lekárskymi správami z tejto nemocnice disponoval.

40. Preto ak krajský súd dospel k právnomu záveru, že preskúmaným rozhodnutím žalovanej nedošlo k porušeniu zákona a práv žalobkyne, tento jeho názor považoval aj kasačný súd, z dôvodov uvedených vyššie, za správny.

41. Kasačný súd zároveň uvádza, že „Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania. Taktiež podľa už mnohonásobne judikovaného názoru ústavného súdu základné práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 36 ods. 1 listiny a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nemôžu byť porušené iba tou skutočnosťou, že sa všeobecné súdy nestotožnia vo svojich záveroch s požiadavkami účastníka konania (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 111/2017-17 z 8. marca 2017).

42. Vzhľadom na uvedené skutočnosti kasačný súd rozhodol podľa § 461 SSP tak, že kasačnú sťažnosť žalobkyne ako nedôvodnú podľa § 461 SSP zamietol.

43. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 167 ods. 1 a § 168 v spojení s § 467 ods. 1 SSP tak, že účastníkom nárok náhradu trov kasačného konania nepriznal. Žalobkyňa v tomto konaní úspešná nebola a žalovanému právo na náhradu trov v konaní pred správnymi súdmi neprináleží.

44. Toto rozhodnutie kasačného súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.